

Lindegård Rasmussen (RV) udtrykte håbet om, at der kunne samles bred enighed om lovforslaget. Han understregede, at det af ministerens fremsættelsestale fremgik, at der med hensyn til åbningen af private skove forelå visse muligheder for en frivillig løsning.

Vivike (SF) fandt, at den store idé med forslaget var ideen om naturparker, men hvis man opretholdt tanken om, at der skulle betales erstatning ved oprettelsen af disse parker, så løb man en risiko for, at det ikke skulle blive til ret meget. Der burde aldrig betales erstatning for mere end den hidtidige anvendelse. Han mente, at det ville være klogt at oprette et naturforvaltningsorgan, der kunne samle de ting, der nu var spredt over mange ministerier. Der burde gøres noget for at pleje de fredede områder, landvindinger og ådretninger burde holde op. Endvidere burde man overveje at udvide strandbyggelinjen fra 100 m til i hvert fald 300 m.

Kjær Rasmussen (VS) kritiserede, at beløbsrammen var for lav, at forbrugerne ikke var repræsenteret i fredningsnævnene, at fredningsnævnet fik bemyndigelse til at dispensere fra strandbyggelinjen og endelig at ekspropriationsparagraffen var uhyggelig tam. Der måtte skabes aktivitetsområder med mulighed for rigt varieret menneskelig udfoldelse, hvad enten denne gik ud på fiskeri, sport eller camping. Det ville være en gevinst, om kommunerne som i Sverige gik ind i arbejdet med at oprette feriebyer.

Efter ordførerne talte *Hanne Reintoft* (SA), der fandt, at lovforslaget var nødvendigt, men utilstrækkeligt, *Foged* (V), der henstillede, at åbningen af de private skove og udrykede arealer blev opgivet, man bevægede sig her på kanten af grundlovens § 73, samt *Bodil Koch* (S), der kom med nogle bemærkninger til Fogeds indlæg.

Et flertal i det nedsatte udvalg (udvalget med undtagelse af SFs repræsentant) indstillede lovforslaget til *vedtagelse* med en række af ministeren stillede ændringsforslag. De vigtigste ændringer vedrørte almenhedens adgang til strande, skove og udrykede områder. I det fremsatte forslag var der en bestemmelse om, at ejeren af en ejendom med en beboelsesbygning beliggende i en afstand af mindre end 100 m fra strandarealer, der bliver åbne for almenheden, kunne forlange ejendommen overtaget af staten for ejendomsvurderingen ved den seneste vurdering, såfremt almenhedens ophold medførte væsentlige gener. Ved den foreslåede ændring blev afstandsbestemmelsen fjernet, overtagelsen skulle ske efter taksation. Der blev endvidere indført en bestemmelse om, at ejeren kunne lukke arealet, såfremt staten ikke ønskede at overtage det. Tilsvarende bestemmelser blev foreslået for så vidt angik skovene og de udrykede arealer.

SFs repræsentant i udvalget stillede forslag om, at staten ikke skulle kunne afvise at købe, og at der dermed heller ikke skulle være mulighed for ejeren til at lukke området på grund af statens afslag. SF stillede endvidere en række andre ændringsforslag, bl. a. at strandbyggelinjen skulle udvides fra 100 m til 300 m, og at udtrykket